



*Međunarodna Škola
Zlatnog Ružinog Krsta*

Uvod

LECTORIUM ROSICRUCIANUM

International School of the Golden Rosycross
Lectorium Rosicrucianum
Headquarters
Bakenessergracht 11-15
2011 JS Haarlem, The Netherlands

© 1998 Rozekruis Pers

Haarlem, The Netherlands

Sadržaj

- 1. DEO** ***Traženje smisla života***
Dvostruka priroda ljudskog bića
Dva poretka postojanja
Most od vremena ka večnosti

- 2. DEO** ***Suština religije***
Univerzalni put
Sveti gral

- 3. DEO** ***Dva prirodna reda***
Naš prirodni poredak - svet "dijalektike"
Izvorni, božanski prirodni poredak
Zašto postoji dijalektički prirodni poredak?
Pad
Zadatak ljudskog roda
Ponovno buđenje božanske iskre

- 4. DEO** ***Ljudsko biće kao mikrokozmos***
Mikrokosmički firmament (nebeski svod)
Dišno polje
Finotvarna tela
Božansko seme
Put iskustva

- 5. DEO** ***Sveta čežnja***
Proces transfiguracije
Izbor pred nama
Zlatni Krst uskrsnuća
Može li to stvarno biti izvršeno?

1. DEO

Traženje smisla života

Zašto postoje ljudska bića? Šta je stvarna svrha ljudskog života?

Možda niste više zadovoljni uobičajenim odgovorima na ta pitanja, potaknuti ste vrlo dubokim unutrašnjim porivom da pronađete to nedefinisano, nedostajuće 'nešto'. Možda to nekako nazivate - kažete, želite otkriti ko ste vi u stvari, ili želite iskusiti svesno jedinstvo s Bogom, postati ljudsko biće puno ljubavi - izvor isceljenja u svetu - ili želite pronaći unutrašnji mir i trajnu sreću. Možda ne možete sasvim tačno odrediti to što tražite, ali znate da je to nešto, i da ga morate pronaći.

U stvari, poriv za traženjem tog 'nečega' je vrlo snažan u vama, dovoljno snažan da vas udalji od uobičajenih životnih sklonosti u kojima toliko drugih ljudi izgleda da uživa, i navede na traganje koje vas je možda već vodilo kroz knjizare, kurseve, radionice, grupe i raznovrsna iskustva.

Ponekad vam se čini da se približavate cilju, ali baš tada, kada izgleda da vam je skoro na dohvat, ponovno vam izmiče iz ruku. Tako vi nastavljate. Pokušavate.

Ako ste i vi, takođe, uključeni u tu potragu, mogli biste ustanoviti da vam učenje Ružinog Krsta može biti od koristi. Mora se, doduše, naglasiti da to, što Međunarodna Škola Zlatnog Ružinog Krsta naučava, ne treba da bude prihvaćeno 'na osnovu autoriteta'. Zapravo njena namena je da probudi u vama svest o nečemu što ste, duboko u sebi, premda vi to bar povremeno *već znate*, , možda zaboravili. Kada je probuđen taj unutrašnji izvor mudrosti u vama, i vi ga počnete učiti, slušati i slediti, put oslobađanja će biti širom otvoren. Na taj način možemo postati izvori Žive Vode za dobrobit svih naših bližnjih, svih ljudskih bića. Objasnimo šta pod time podrazumevamo...

Dvostruka priroda ljudskog bića

Pre svega, postoji temeljni rozenkrojcerski uvid koji, iako se na prvi pogled može činiti vrlo jednostavnim, u stvari može biti presudan u našoj potrazi za smislom života. Taj uvid, ako je shvaćen i svakodnevno praktikovan, može značajno pomoći u pročišćavanju našeg poriva za traganjem, tako da on postaje dinamičniji i sposobniji za postizanje svog cilja. Taj uvid je znanje da naš poriv za traganjem - naša čežnja za apsolutnom istinom, savršenstvom, isceljenjem, ljubavlju - *ne izvire* iz onog dela nas koji smo navikli da nazivamo 'ja', iako može *izgledati* da je tako. Naša čežnja za potpunom izvire u stvari iz večnog latentnog principa u nama. Taj večni princip je sasvim odvojen od 'ja' ili ega, i ostaje u manje-više uspavanom stanju kod većine ljudi. Rozenkrojceri taj večni princip nazivaju 'Ružom', ali je takođe poznat i pod mnogim drugim imenima, poput 'božanska iskra', 'atom iskre duha', Hrist, skupoceni biser, dragoceni dragulj u lotosovom cvetu, i tako dalje.

Dva poretka postojanja

Dolazimo do drugog temeljnog načela Rozenkrojcera: do spoznaje da je Ruža - večni princip koji je latentan u srcu - podložna *jednoj* grupi zakona, dok je ostatak našega bića podložan *drugoj*. Te dve grupe zakona nazivamo 'dva poretka postojanja', ili 'dva prirodna reda.'

Izuzev Ruže, naše je celo biće proizvod prirode, potpuno podložno zakonima vremena i prostora. Zbog toga sami ne možemo postići nikada ništa apsolutno i trajno, jer će naša tvorevina uvek biti podložna konačnosti i prolaznosti.

Ruža, s druge strane, kao princip večnosti latentan u nama, podložna je zakonima večnosti. Zbog toga, želimo li transcendirati prostor i vrijeme, želimo li dosegnuti upotpunjenje, večnost, nikada nećemo biti u mogućnosti da to učinimo ni sa jednim delom sebe kakvi smo u ovome trenutku. Želimo li utažiti našu žeđ za celovitošću, trebalo bi da započnemo sa 'distanciranjem', u odnosu na našu uobičajenu, Ja-centralnu svesnost, i da dozvolimo večnom latentnom principu u nama da se razvije tako da postepeno prevlada u našem sistemu.

Most od vremena ka večnosti

Kao gnostička škola, Međunarodna Škola Zlatnog Ružinog Krsta pomaže i podržava svoje učenike pri njihovim naporima da pomaknu ja-centralnu svesnost s položaja 'kralja' u njenom unutrašnjem domaćinstvu i da je ponovno postave u njenu pravu ulogu: u ulogu 'sluge' rastućem unutrašnjem Istinskom Sebstvu, Hristovom sebstvu, Ruži. Istovremeno, Ruži je data sva neophodna potpora potrebna za rast. Ako učenik saraduje i ustraje u tom procesu, Ruža se sve više otvara i cveta; postaje unutrašnji izvor svetla i ljubavi koji širi svoj miris i zračenje na sve, za dobrobit svih.

U sledećim poglavljima, hteli bismo vam reći nešto više o tome kako rozenkrojceri vide da taj izvor večnosti u vama može biti oslobođen.

2. DEO

Suština religije

Učenja Međunarodne Škole Zlatnog Ružinog Krsta nisu nova. Metoda Ružinog povratka u život - izvornog, božanskog Sebstva - može se naći u suštini svih velikih svetskih religija. Naravno, mi, kao ljudska bića u kojima je dominantno ja-centralno sebstvo, skloni smo pogrešnom razumevanju kada pokušavamo tumačiti učenja religija kao da su namenjena običnoj ja-svesti. Na taj se način poruke koje se odnose na duhovni put iskrivljavaju, a prvobitna se istina, kako godine prolaze, zaboravlja.

Univerzalni put

U svim velikim svetskim religijama izražena je ideja da su u početku ljudska bića imala savršenu vezu sa svojim izvorom, sa Apsolutom, Bogom. Kada su izgubila tu vezu postala su dvostruka bića u svetu odvojenom od Boga, nemoćna da i dalje žive u prvobitnom Svetu Svetla.

Izvorna učenja svih religija opisuju put povratka u taj Svet Svetla, kao i način ponovnog uspostavljanja veze s Božanskim. Odatle reč 'religion', koja dolazi od latinskog *re ligare*, 'ponovo povezati'.

Ta mogućnost obnove naše veze sa Božanskim lepo je opisana, na primer, u drevnom egipatskom tekstu *Corpus Hermeticum*:

Bila je to Njegova želja da bi veza s Duhom bila postavljena unutar dosega svih duša; naravno, kao nagrada za stremljenje. Poslao je dole veliki Kalež, ispunjen snagama Duha i On je odredio glasnika i naložio mu da proglasi srcima čovečijim: Zaronite u taj Kalež, vi duše koje možete, vi koje vjerujete da ćete se uzdići Njemu koji vam je poslao dole taj Kalež; vi, koje znate zbog čega ste stvorene.'

Sveti Gral

Nagrada za stremljenje je uranjanje, pročišćenje, krštenje vodom, vinom i duhom u Kalež, Sveti Gral. Taj Kalež, Sveti Gral, ispunjen svim snagama i atributima potrebnim za povratak u Svet Svetla, stvarno postoji. Uvek je postojao i nastaviće da postoji sve dok ostane i jedno ljudsko biće koje još nije pronašlo put povratka kući. Naravno, ne postoji kao forma već kao *vibracija* i, radi svoje čistoće, ne može nikada biti dodirnut ili okaljan nižim, ja-centralnim sebstvom.

Zbog toga klasični Rozenkrojceri, u svom manifestu, *Fama Fraternitatis R.C.*, izdatom 1614., kažu:

'Ova naša Građevina, čak i da je hiljade vide iz blizine, zauvek će ostati nedodirnuti, neuništiva, nevidljiva i potpuno skrivena iskvarenom svetu.'

Postoji, dakle, božanska snaga pomoću koje latentno duhovno Jastvo u nama može biti oživljeno. Na taj način je ljudska veza s Apsolutom ponovno uspostavljena. Ta božanska snaga - snaga Duha, ili 'Tao', kako je nazivaju Kinezi - dostupna je svima. Ipak, pristup njoj je jedna od najdubljih životnih misterija, jer ne može biti dodirnut nijednom sposobnošću sadržanom u ja-centralnom sebstvu.

Znanje koje u nama omogućava delovanje te snage, tako da istinsko, prvobitno Sebstvo može rasti, dok sebstvo iluzije - ja-centralno sebstvo - može biti pročišćeno u tišini, jeste znanje koje se podučava u Međunarodnoj Školi Zlatnog Ružinog Krsta.

3. DEO

Dva prirodna reda

Sada kad smo dali kratki opis nekih osnovnih načela rozenkrojcerske filozofije, želeli bismo da razmotrimo neke od tih ideja malo detaljnije. Prva ideja koju bismo hteli razmotriti je koncept o dva poretka postojanja - dva različita sistema zakonitosti i uslova koje nazivamo 'dva prirodna reda'. Ako shvatimo kako ta dva sistema deluju, moći ćemo mnogo jasnije da razumemo zašto se naše traženje apsolutnih vrednosti - istine, čiste ljubavi, apsolutne mudrosti i tako dalje - nije do sada pokazalo uspešnim.

Naš prirodni poredak - svet 'dijalektike'

Svedočanstvo naših čula govori nam da će se sve što postoji u svetu koji vidimo oko nas jednom okrenuti u svoju suprotnost. To stalno izmenjivanje suprotnosti je temeljna bit našeg sveta. U našoj čežnji za apsolutnim vrednostima - za trajnim mirom, ljubavlju i istinom - često naginjemo previđanju te neizbežne činjenice. Ipak, sama logika je dovoljna da nam kaže da će sve što postoji jednog dana nestati; samo je prolazno, nikad apsolutno.

Razmislite o tome na trenutak. Ništa od onoga što jesmo, ništa što činimo, ništa što možemo stvoriti neće potrajati; pre ili kasnije, sve će se to raspasti i vratiti tamo odakle je došlo. Mi smo prolazna bića u uvek promenljivom svetu. Počinjemo da starimo i propadamo čak i pre nego što napustimo majčinu utrobu. Ništa nije savršeno u ovome svetu. U ovome svetu ništa ne može potrajati. Promena i smrt su jedina dva zakona u koje se možemo apsolutno pouzdati. Okružuju nas neumoljivo, poput zatvorskih zidova. Ta je činjenica potvrđena od Lao Cea, Bude i svih velikih svetskih religijskih učitelja.

Zar vam se nije uvek činilo čudnim da, uprkos neizbežnosti nesavršenstva, promene, i propadanja, i dalje težimo savršenom životu? Niste li se uvek pitali kako je moguće, s obzirom na životne činjenice, da ljudska bića mogu uopšte imati ikakva poimanja apsolutnih vrednosti? Kako je ideja potpunosti, savršenstva, uopšte ušla u naše glave? Odakle je došla? Sigurno ne iz sveta koji vidimo oko nas.

Vidite, jednoga dana svako od nas će umreti, a mi ipak održavamo neku vrstu zataškavanja, podeljene uobrazilje, u kojoj živimo naše živote kao da smrt ne postoji! Ali ako ste ikada iskusili gubitak neke vama bliske osobe, mogli ste primetiti da, nezavisno od vaših verovanja koje imate ili nemate o životu nakon smrti, postoji deo vas koji *nikada* neće prihvatiti da je ta osoba otišla,. Odakle nam dolazi ta strastvena čežnja za večnim, apsolutnim, kada nam svi pokazatelji naših čula govore da oni ne postoje?

Koncept 'dva prirodna reda' nudi odgovor na to pitanje. U Međunarodnoj Školi Zlatnog Ružinog Krsta prirodni poredak u kome živimo nazivamo svetom 'dijalektike'. Koristimo reč '*dijalektika*' jer je naš svet karakterističan po stalnim izmenama suprotnosti. Taj 'dijalektički svet' ne sadrži samo materijalni, vidljivi svet koji vidimo oko nas, već takođe i kraljevstvo koje nastanjuju naša suptilna tela dok spavamo, čak i u stanju nakon smrti.

Izvorni, božanski prirodni poredak

Posebno, odvojen od ovog 'dijalektičkog sveta', ali zauzimajući isti prostor, postoji drugi, potpuno drugačiji prirodni poredak. Taj drugi prirodni poredak obeležava savršenstvo, potpunost, večnost. Rozenkrojceri nazivaju taj drugi prirodni poredak 'nepokretnim kraljevstvom', jer u njemu dualnost i izmena suprotnosti ne postoje. Postoje samo unutrašnji rast i razvoj, od slave ka slavi, od snage ka snazi.

Vidite, večne vrednosti, potpuna istina, sloboda i ljubav za kojima čežnemo stvarno postoje, ali ne u našem svetu, ne u svetu kome pripadamo, dijalektičkom svetu.

Zašto postoji dijalektički prirodni poredak?

Razumevanju tog pitanja - zašto postoji ovaj dijalektički poredak- pomaže prisećanje da postoji plan kao podloga stvaranju. Međunarodna Škola Zlatnog Ružinog Krsta ga naziva 'božanski plan'. Možete zamisliti božanski plan koji teče, poput potoka, određenim smerom, brzinom, i ka određenom cilju. Svako stvorenje je slobodno da se kreće po svojoj volji unutar ili izvan struje, sakupljajući iskustva na putu. Naravno, sve dok se stvorenja vraćaju u strujanje i ostaju potpuno u harmoniji sa njim, struja ih nosi dalje i sve je u redu. Ali ako, po vlastitoj volji, stvorenje želi ustrajati *permanentno* u stanju nesklada sa strujom božje ideje, šta se tada događa? Pokušajmo naći logičan odgovor na to pitanje.

Možemo zamisliti šta se događa ako nastavimo s našom analogijom sa strujom tekuće vode. Ako stvorenje traži da se izdvoji iz toka božanske struje, jer se želi zadržati u nekom njegovom aspektu, i učiniti ga permanentnim radije nego dopustiti da otplovi, može to učiniti samo postajući kristalizovano, poput teške stene u vodi. Tada, zato što je kristalizovano, tromo, ne može više iskusiti pomažući, noseći efekat struje, nego će osetiti njen tok kao niz udaraca, poput svake prepreke smeštene u tekujoj vodi.

To je jako pojednostavljena slika o tome kako su nastala dva prirodna reda: božanski prirodni poredak - gde se osećaju pomažući, noseći, neprestano razvijajući efekti; i dijalektički prirodni poredak - svet koji poznajemo - u kome se osećaju ispravljajući efekti božanske struje, tako da ničemu nije dozvoljeno da traje i sve se neprestano vraća natrag na svoj početak.

Pad

Možete li sada uvideti da, postajući podložno drugom sistemu - korigujućem sistemu zakona - stvorenje efektivno postaje izolovano od sveta u kome prvi sistem zakona - božanski sistem - deluje? I možete li shvatiti da će takvo stvorenje, koje je skrenulo sa svog utvrđenog plana, ostati izolovano od strane prirodnog poretka kome je prvobitno pripadalo sve do onog časa kada izabere da se vrati božanskom planu?

Univerzalna Filozofija naučava da je, u dalekoj prošlosti, velika grupa pripadnika ljudskog životnog talasa zaista odlučila, slobodnom voljom, da zastrani s plana predviđenog za njihovo postojanje. Na taj su se način izolovali od božanskog prirodnog poretka i postali podložni dijalektičkom poretku postojanja. Rezultat je bio takav da su na kraju atrofirale sve sposobnosti koje su mogli koristiti dok su još bili podložni prvom, božanskom sistemu zakona, i pale u uspavano stanje u kome nisu mogle umreti, jer su bile večne, ali u kome su postale neaktivne, uspavane.

Zadatak ljudskog roda

Ako ste nas do sada pratili, moći ćete da uvidite vašim umnim okom da su uspavane iskre palog, božanskog čovečanstva poput semenki, u nemogućnosti da žive, ali i u nemogućnosti da umru. Šta može biti učinjeno za spašavanje tih uspavanih stvorenja i za njihovo ponovno vraćanje natrag u istinski život?

Svesnost i volja su potrebni za taj zadatak, ali pala ih božanska stvorenja, u svom uspavanom stanju, više nemaju. Odakle može da dođe ta svesnost, ta volja,? Rozenkrojceri, dakle, uče da je ljudska rasa, kao što znamo, stvorena upravo iz tog jednog razloga - da deluje, svesno i voljno, služeći u obnavljanju prvobitnog, božanskog stvorenja. To je zadatak i poziv svakog ljudskog bića, i ako uspemo u tome, imaćemo udela u večnom životu.

Mi, smrtnici, *nismo* ta božanska stvorenja, ali ih nosimo u nama, kao uspavane iskre. I u našoj je moći da dozvolimo toj uspavanoj iskri da ponovno oživi, i da se vrati iz svog stanja izgnanstva u božanski svet, svoj dom, 'Očevu Kuću.'

Ponovno buđenje božanske iskre

Uzrok tome što osećamo čežnju za upotpunjenjem, za istinom, za božanskim, sada bi mogao biti mnogo jasniji. Kao što smo rekli u 1. delu, ta čežnja ne proizlazi iz nas, prolaznih stvorenja, nego iz

božanske iskre koju nosimo u sebi. To su žudnje božanske iskre za izgubljenim domom, božanskim poretkom postojanja koje je nekad poznavala i nastanjivala.

Te čežnje, koje se mogu - kao što ste možda iskusili - razviti u svekonzumirajuću glad i žeđ, predstavljaju prve pokrete uspavane božanske iskre u nama. Tako je taj unutrašnji nemir, ta želja koja vas, možda, motiviše na čitanje ovog uvoda, u stvari najvažnija sposobnost koju imate kao duhovni tragalac; to je 'Arijadnina nit', koja vas može, ako reagujete na nju na pravi način, izvesti direktno izvan lavirinta. Možda 'Uspavana Lepotica' nije još budna, ali je nemirna (miče se) u svome snu - daje znak života! A gde je život, tu je i nada!

4. DEO

Ljudsko biće kao mikrokosmos

U ovom odlomku hteli bismo da vam damo kratak opis sistema ljudskih nosača, onako kako ih shvataju Rozenkrojceri. Tada ćete moći jasnije da vidite ulogu koju božanska iskra igra u vašem telesnom sistemu u celini.

U Međunarodnoj Školi Zlatnog Ružinog Krsta, pod ljudskim se bićem ne smatra samo fizičko telo, već mnogo više od toga. U stvarnosti, ljudsko biće je 'mikrokosmos', ili kosmos u malom.

Mikrokosmički firmament (nebeski svod)

Spoljašnji sloj ljudskog mikrokosmosa, okružujući nas poput ljuske jajeta, sastoji se od magnetskog polja koje nazivamo 'lipika'. Na lipiku se može gledati kao na 'nebo' našeg vlastitog minijaturnog kosmosa, ili naš lični zodijak, jer je posuta mnogim magnetskim tačkama poput zvezda. Te magnetske tačke deluju kao filteri, propuštajući iz kosmosa u mikrokosmos samo one energije koje su u rezonanci s njim. Kod većine ljudi, te magnetske tačke su podešene samo za dijalektički poredak postojanja, svemir odvojenosti i smrti.

Dišno polje

Unutar magnetske kugle je prostor nazvan 'dišno polje'. Taj prostor je ispunjen magnetskim silnicama koje se protežu od magnetskih tački na lipici ka materijalnom telu prolazne, smrtne osobnosti kakve smo vi ili ja.

Finotvarna tela

Kao što je danas široko prihvaćeno, ovo se materijalno telo ne sastoji samo od fizičkog tela koje možemo videti i dodirnuti, već i od više finotvarnih tela. Ukupno ima - u današnjem ljudskom biću - četiri fizička tela, s različitim stepenom suptilnosti, i sva se međusobno prožimaju. Tako je naše vidljivo, materijalno telo prožeto i okruženo prvo eterskim ili životnim telom, koje vodi i kontroliše životne procese koji se odvijaju u materijalnom tijelu.

Prožimajuæi eterska i materijalna tela i protežući se na neku udaljenost izvan njih, nalazi se astralno telo. U tom telu se naše želje i emocije, te naši osećaji privlačenja i odbijanja, manifestuju i zrače napolje.

Zatim je tu i mentalno telo. Koncentrisano je pretežno oko glave i uključeno u privlačenje i zračenje svih sila koje učestvuju u našem procesu mišljenja. Ono kod većine ljudskih bića još nije stvarno razvijeno, tako da je još teško govoriti o telu kao takvom.

Božansko seme

A sada je tu i poslednji aspekt mikrokosmosa koji bismo želeli da spomenemo - Ruža Srca, ili ranije spomenuta duhovna iskra. Ta Ruža Srca je smeštena tačno u centru mikrokosmosa, u tački koja se podudara s gornjom desnom srčanom komorom. Ruža Srca - kao poslednji ostatak božanskog stanja mikrokosmosa - nije pod uticajem nijedne snage koja deluje u dijalektičkom prirodnom poretku, svetu vremena i prostora. Ona može da reaguje samo na sile iz izvornog, božanskog prirodnog poretka. Tako ona, dok ne može biti dodirnut od božanskih sila, ostaje uspavana, poput semena. I baš kao i seme, sadrži celokupni plan, potpunu matricu izvornog, božanskog mikrokosmosa. Ona samo čeka na božansku svetlost da je dodirne, i tada će, uz saradnju ljudske ličnosti, moći da se razvija, a celi mikrokosmos će postepeno biti obnavljan do svoga izvornoga, božanskog stanja. Ali mnogo toga mora da se dogodi pre nego što ljudska ličnost bude voljna i sposobna da dozvoli božanskom svetlu da dopre do Ruže Srca.

Put iskustva

Mi živimo naše živote, skupljamo iskustva, od kojih su mnoga bolna, i na koncu umiremo. Kada fizičko telo umre, finotvarna se tela, takođe, rastvaraju nakon nekog vremenskog perioda, ostavljajući samo zbir svih iskustava sakupljenih u tom životu, i utisnut u lipici. Mikrokosmos zatim prihvata novi sistem fizičkih nosača kroz proces rođenja. To je ciklus rođenja i smrti, koji se ponavlja, život za životom, sve dok postupno - uglavnom kroz patnju, ali ponekad i kroz intenzivnu radost, naša svesnost i naše želje nisu pročišćene. Napokon se u nama rađa prepoznavanje, tako da uviđamo da najdublja tuga naše duše neće nikada biti olakšana nečim što bismo mogli naći na ovome svetu. Može nam doći i nagoveštaj da naši najdublji trenuci sreće uopšte ne pripadaju sebstvu koje uobičajeno nazivamo 'Ja', već nečemu mnogo višem. I tada, napokon, stojimo pred Nepoznatim, s otvorenim, praznim rukama. Još čekajući, još se nadajući, ali više ne očekujući sve od Ja-centralnog sebstva i njegovog sveta. I na tom nam se mestu može pomoći...

5. DEO

Sveta čežnja

Vrlo je važno, kada duša dosegne tu tačku otvorenosti, razumeti da naša čežnja za savršenstvom, ljubavlju, dobrotom, i slično, u konačnoj analizi ne potiče iz naše Ja-centralne svesnosti, već od poslednjeg ostatka božanskog u nama, Ruže Srca. Zato tada, kada srce šalje svoj čisti krik čežnje, kada daje glas svojoj čistoj žudnji, svojoj čistoj žeđi, nećemo je pokušati utažiti sirćetom, sa svim tehnikama i sredstvima za ublažavanje bola koje je naš mikrokosmos sakupio tokom mnogih života. Umesto toga, naše će Ja-centralno sebstvo ostati tiho, i u toj tišini čuće se samo četiri jednostavne reči: 'Neka bude volja tvoja...' i to je naše 'Sezame otvori se'.

Kada, iscrpivši sve mogućnosti za koje smo mislili da ih imamo, napokon prestanemo da se borimo i predamo se onom Božanskom u nama; kada smo ispunjeni samo jednom čežnjom, izraženom u rečima 'Neka bude volja tvoja', to je kao da se pojavljuje kapija tamo gde je ranije bio samo beli kameni zid. Tako je sada put napretka ponovo otvoren. To je put ka onome što Rosenkrojceri nazivaju 'transfiguracija'.

Proces transfiguracije

To je mnogo više nego samo metafizički ili mistični proces. To je vrlo stvaran, strukturalni proces. Često je bio nazivan *alhemijским* procesom. Da bismo vam dali predstavu o tome kako je moguće da se tako radikalni proces odvija u ljudskom sistemu, setite se da je ljudsko telo - sa svojim materijalnim, eterskim, astralnim i mentalnim slojevima - održavano u životu unošenjem i asimiliranjem stvarnih supstanci - hrana - koje takođe imaju svoje materijalne, eterske, astralne i mentalne komponente.

Te hrane ulaze u telo, kao što znamo, kroz probavni i dišni aparat. Suptilnije, finije supstance takođe ulaze u telo direktno kroz sistem čakri. A kvalitet apsorbovane hrane, i način na koji je asimilirana, određena je svesnošću. Jer svesnost, s njenim mislima i željama, kondicionira sistem čakri tako da on privlači ono što je u harmoniji s njim i odbija ono što nije.

Zato zamislite da se, zbog vaše predanosti Ruži Srca, zbog čistote vaše svete čežnje, Ruža Srca počinje otvarati u vama. Ruža Srca, za razliku od bilo kog drugog dela vašeg sistema, sposobna je da privlači i apsorbuje eterske, astralne i mentalne supstance izvornog, božanskog prirodnog poretka. To su snage Duha, snage Svetoga Grala spomenute u 1. delu.

Tako sada možete videti kako otvorena Ruža Srca može postati 'izvor žive vode' - da upotrebimo ranije pomenutu frazu. Što manje 'Ja-centrični', i zbog toga više 'Ružo-centrični' postajemo, to više Ruža Srca može postati tačka kojom su božanske energije privučene, probavljene (metabolizirane), i zračene. Tada transmutacija i zračenje božanskih energija mogu biti od pomoći svima kojima je to potrebno.

Uz pomoć tih božanskih energija, Ruži Srca je omogućeno da se otvori i raste, sve više i više. Postepeno, ona ocrta oko sebe *novu formu*, sastavljenu iz čistih eterskih, astralnih i mentalnih supstanci Duha. Ta nova asimilacija je temelj transfiguracije, i kroz nju je smrt nadvladana dobrom. Molitva 'Neka bude volja tvoja', ispunjena je što se tiče mikrokosmosa, i on se ponovno priključuje struji Onog Sjajećeg, putujući natrag u jedinstvo s božanskim.

Očigledno, ima još mnogo toga što bi vam Međunarodna Škola Zlatnog Ružinog Krsta mogla ispričati o transfiguraciji, ali je otpočinjanje procesa najvažnija stvar za nas, ovde i sada. Ako započnemo, ostalo će uslediti. A početak je odluka o samopredaji Ruži Srca.

Izbor pred nama

Za kraj ovog uvoda, hteli bismo vas podsetiti na izbor koji ima osoba koja je počela da oseća svetu čežnju. Ako onda, kada se oseti sveta čežnja (koju ponekad nazivamo čežnja za spasom), naša Ja-svesnost misli: želim biti savršena, želim biti slobodna, želim iskusiti Nirvanu, i radiću na sebi sopstvenim snagama, ali bez ikakve temeljne promene usmerenosti svoje svesnosti, ma kakve se vežbe ili tehnike samorazvoja koristile, Ruža Srca neće još uvek primati nikakvu hranu jer je Ja-svesnost sposobna privlačiti u sistem samo snage ovog dijalektičkog prirodnog poretka. Tako će umesto potpomaganja čežnje za spasom, i stoga Ruže Srca, da raste, sve te tehnike zamišljene i prakticirane od Ja-svesnosti služiti samo jačanju sistema ličnosti i njegovu zabludu još više osnažiti.

Ako, u drugu ruku, jasno shvatimo da naša čežnja za spasom ne pripada nama, smrtnim ograničenim bićima, nego božanskoj Ruži u nama, napravićemo naš prvi revolucionarni korak na putu koji će nas odvesti zadovoljenju želje našega srca. I ako shvatimo da Ruža ne može biti hranjena energijama koje smo, kao smrtna bića, sposobni privući, nego samo energijama izvornog, božanskog kraljevstva, želećemo da predamo naše celo biće Ruži, tako da u naš mikrokosmos može privući energije potrebne za rast.

Zlatni Krst uskrsnuća

Šta to znači, 'predati naše celo biće Ruži'? To nije puko mistično obožavanje. Rosenkrojcerski učenici postaju graditelji, slobodni zidari u izvornom smislu te reči. Svom svojom verom, ljubavlju, istrajnošću i inteligencijom, nastoje *sarađivati* sa oslobađajućom snagom oslobođenom u njima od Ruže, dozvoljavajući joj da izvrši rušenje staroga i izgradnju novoga. Šta je 'staro', a šta 'novo'? Staro je krst materije, Ja-centralno sebstvo i sve njegove posledice u mikrokosmosu. Proces samopredaje omogućava uspostavljanje žive veze između Ruže i istinskog središta tog krsta. Tada, u opsegu u kojem je staro srušeno, novo može biti izgrađeno. Novo je Zlatni Krst uskrsnuća, plameni krst čija je vertikalna greda energija više, božanske prirode, koja teče kroz obnovljeni mikrokosmos i širi se vodoravno, kroz otvorenu Ružu, po celom svetu.

Može li to stvarno biti izvršeno?

Možda sada mislite da je ključ tog puta transfiguracije - sveta čežnja, ili čežnja za spasom - još jako daleko od vas. Ali hteli bismo vas zamoliti da još jednom pogledate u sebe. Možda čežnja vašega srca za spasom nije tako daleko kao što mislite. Možda je to, u stvari, nešto što vas je tako blisko pratilo godinama da to više ne možete primetiti, poput skupocenog dragulja koji nosite u svom džepu, misleći da je samo kamen. Šta vas to nagoni da čitate ovaj uvod? To je sasvim sigurno unutrašnja svesnost koja je rasla godinama, svesnost da stvari nisu kakve bi trebale da budu; svesnost o nečemu temeljno pogrešnom unutar nas što mora biti isceljeno; čežnja za apsolutnim vrednostima, za ljubavlju koja nije uslovljena, već bezuslovna, za dobrotom koja nije delimična, već potpuna, za istinom koja ne vredi samo danas, nego zauvek. Na puno načina bismo to mogli iskazati, ali ako pogledate u sebe, prepoznajete li čežnju u sebi? Dobro, čak i ako nije još čista, ako je još ukaljana našim pogrešnim mentalnim shvatanjima i prirodnim nagonom ega da poseže za svim i svačim, ta čežnja je nešto. To je početak! Ta čežnja je stvarna, i može biti naša polazna tačka.

Kako? Dobro, možda će vam jedna slika pomoći da to razumete. Zamislite srednjevekovnog viteza. Odeven je u oklop i, iako dobro zna da se bori, on to ne čini. Umesto toga, na mestu gdje mu je srce, on drži sveću. Cela njegova pažnja je usmerena na čuvanje te sveće, da održi plamen, svetlo, da sačuva njeno svetlo od svega što bi mu moglo zasmetati, ili ga ugasiti. On čuva svoje krhko svetlo zapaljeno usred svjetskog meteža.

Dakle, to svetlo je naša čežnja za spasom, naša sveta čežnja, prvo slabašno treperenje svetla i života u Ruži. I poput viteza, možemo, ako hoćemo, staviti to slabašno svetlo *na prvo mesto*, ne samo u nama već i u drugima. Šta tačno mislimo pod tim? Jan van Rijckenborgh i Catharose de Petri, utemeljitelji Međunarodne Škole Zlatnog Ružinog Krsta, izrazili su to na sledeći način:

'To je stanje bića, nešto poput zaljubljenosti. Ako ste ikada stvarno nekoga voleli, ili bili voljeni, znaćete da celo srce može biti zaokupljeno i uzdignuto time. To pobuđuje zračenje, koje zrači iz srca i

*uspostavlja vezu. Dakle, s takvom ljubavlju se srce mora posvetiti duhovnoj Ruži, koja je prisutna u srcu, u središtu vašega bića. I tada, jer vam je Ruža tako blizu i tako vas je dugo očekivala, nastaje snažna veza među vama. Tada će temelj ponovnog rođenja biti postavljen. I zbog toga Biblija kaže da vas samo ljubav može osloboditi.**

Kada je najviši prioritet u našim životima nastojanje da se posvetimo, mislima, rečju i delom, Ruži i njenoj čežnji, moć Ja-centralnog ega nad mikrokosmosom slabi. I premda još može biti vrlo dug put do transfiguracije, sekira je 'postavljena na koren stabla'.

Taj korak je onaj koji će vam otvoriti Put. A to je tek početak. Još puno će koraka biti potrebno da se preduzme, puno lekcija da se nauči. Ako želite otkriti više o tome šta put transfiguracije za sobom povlači, ili osećate da biste stvarno voleli da idete putem kao učenik, Međunarodna Škola Zlatnog Ružinog Krsta vam može biti od pomoći.

Iz Kineske Gnoze, str. 223 (Rozekruis Pers, Haarlem, Holandija, 1996).

Ako biste hteli da saznate više o idejama pomenutim u ovom uvodu, i o mogućnostima bližeg kontakta s Lectorium Rosicrucianumom, možete se uključiti na naš uvodni tečaj od 12 pisama. Seminar od 12 pisama je dostupan u mesnom centru Lectorium Rosicrucianuma. Za adrese pogledajte internet stranicu: "Informacije".

e-mail: lectorium@sezampro.yu

website: <http://www.lectoriumrosicrucianum.org>